

Egész évre 4 frt.
Negyedévre 1 frt.

Megjelenik minden vasárnapon.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Belváros, Saru-köz 5. sz. a.

LOVAG RABÓNA BETEGE.

A vízparton, beteg ember.
»Segítség oh jó szivüek!«
Igy kiáltoz, így esengve,
S lovag Rabóna négy neje
Az ablakból látja, hallja.
Futnak erre jó urokhöz:
»Segíteni engedj nekünk
És jöjj velünk, erődöt add.«
Lovag Rabóna felkiált:
»Helyes: hadd lássa a világ
Mi jó-szivü vagyok s minő
Nagy áldozatra kész, erős.
De asszonyok! ez nem megyen
Hogy így kirontsunk egyszerűn,
Nem látna senki, s tetteink
Örökbe nem hozná a lap!
Előbb tehát el Erzsikém,
Rohanj Guttenberg urhoz el,
S mondd meg, hogy nagy dolog leszen
Mit elkövetni készülünk;
Te Zalikám meg menj hamar
Ezer plakátot készítesz,
Szép tarkát mint a papagáj,
Hogy bámulják az ökrök is,
Mi nagy dolgokra készülünk;
Pirók te jó házi kereszt
Parádét fejts ki fényeset,
Hogy száz esztendő múlva is
Mirőlünk szóljon a világ.
S te Jutka ismerősidért

Szaladj hamar s csinálj hühöt!
Hogy sok ezer szem lássa azt
Mit elkövetni készülünk!«
A négy asszony mind eltűnik.
Nagy készülőt tesz a lovag
Magára ezíra diszt akaszt
Kürtöst dobost zenészt fogad.
S midőn a négy nő visszajő
Megindul a beteg felé:
Utjában bög a kürt szava.
Lármázik dobhang, szól zene
S bámulva látja a világ
Lovag Rabóna jószívét.
Erős karok nyulnak felé
»Segítünk munkában lovag!«
»Nem úgy — felel ez rá hamar. —
Diesősséggel jár e dolog,
Barátaim borezimborák:
Hiába nyultanak soká
Babér felé: nem kaptanak
S nevék nem jött nyomás alá.
Barátim jertek hát hamar,
Bizottsággá verődjetek.
Hogy hét nyomdában hét betűk
Különbözön nyomják nevünk.
S legott a sok barát rokon
Csoportosul s mellét veri:
»Csak itt a jó-sziv itt vagyon!
Ne csak a balkéz tudja mit
A jobb teszen. — egész világ!«

S megkábult ezreknek szeme
A nagy parádé, fény miatt,
Sisakját kapja a lovag
S megindul krajezározni ott.
»Krajezárt hamar te maffa nép,
Nem látod itt beteg nyöszörg;
Mi adjuk át s nevükre lesz
A lap hasábin írva mind
S levonni mást nem is fogunk
Csak nyomdafesték, pompa, disz.
Stb. árát, nem sok ez.«
S krajezár esörög, s a vaskalap
Szinültig telve gyorsan im,
S tovább vonul a jó lovag
De addig a beteg nem kap,
Mig fel nem osztja ott a pénzt
Nyomdát, szabót, s sok mást fizet.
»No most hát fel segítni fel!«
Kiált Rabóna s nyulna már
De felkel im a jó beteg
És szól: »Hálám fogadd!
Erőm megjött, mig készülél
Dolgozni élni már tudok!«
Rabóna szól: »Fogadd tehát
E pénzt mit jószívünk szedett,
S feleje nyújtja jószívün
Kaczagva nézi a beteg:
»Lovag! kiált. — hiszen itt nincs
S e m m i!«

Garaboncz.

(A Jó-sziv emléklapba szánt mese, mely azonban a szerkesztő-bizottság által közölhetetlenül rossznak találtatott.)

Árnyékban.

Van az árnyékban valami főséges

Euripides.

Borulj, borulj fölémbé, ágasbogas diófa lombja! Hadd pihenjek, hadd merengjek árnyékodban, itt e hátság domb tetején, e hűs gyepszőnyeg duzzadó bársonyán! Boldogabbá tesz engem a te sötétzöld koronád, a te árnyékod, mint sok hatalmas főt a dicsőség fénye, a bíbor-mennyezet és az arany diadém.

Nem volt annak igaza, ki e gnómát csinálta:

«A boldogságot születünk s nélkülünk halunk meg.
Mért van ez? Árnyékát üzve: előle futunk!»

Meghalni; boldogság nélkül? Nem lehet az! Hiszen egy virág, egy lombárnyék is boldogíthat. Hogyne boldogítna hát a boldogság árnyéka? Csak tikkasztó hőség kell hozzá, minő így szeptember végén, a vén asszonyok nyarán, szokott lenni. És most az van.

A nyugati égről oly élesen vágnak ide a nap sugarai, mintha gombostű-bajonette volna faragott végökre szoritva. Talán agyon is szúrnának, ha ezen árnyék paizsa meg nem védelmezne ellenök. Homlokom is izzadt. A bohó déli szellő azt képzeli, hogy gondolataim gyöngyöztek ki rajta: azért csókolgat oly enyelegve körül. Hej kedves szellő! kinek a sóhaja lehetsz te és honnan tévedtél ide?! . . .

Hát ez mit jelent? Közvetlen mellettem vén anyóka-tőkék fűrtös leányai fekete tüzes szemekkel mosolyognak reám, mint szőlőlombbal koszorúzott bachans nők. Eh! nem ügyelek rájuk. Nem vagyok éhes. Még ha az volnék is, inkább azt a másikat, ennivalóbb látványt tisztelném meg, melyet velem vis-à-vis, egy erdővel garnírozott zöld tepsin tart elém a természet. Igen, igen.

Vagy amott a tepszi (a völgy) szélen mi lehetne egyéb az a hirtelen feldudorodó hegyetlen hegy, mint egy óriási piaci kenyér? És alatta mindjárt — a régi híres vár fakó, füstös bástyái egy-egy oldalszalonnát képviselnek. Akár sütni is lehetne belőlök, ime ott nyulik a nyárs, a karesu, vékony török-mecset. Kissé távolabb kupidomu hegy. Cukorsüveg. Kissé közelebb, a tepszi fenekén, különféle torta-sütemények; a város templomai, tornyai s egyéb épületei. Legfelülre a telő hold molnárkalácsa tolakodott, mint nagyreményű sápadt trónörökös alig várva már, hogy apja, ki neki fényt kölcsönöz, sirba szálljon. Az a hosszú debreceni kolbász sem megvetendő ám, mely nesztelen kigyóként csavarog végig a specereion. Nyilván ez a gőzmalom gomolygó füstjének árnyéka. Ez a füst annyiban különbözik a nagy politikai eseményektől, hogy nem előre, hanem hátra és oldalt veti árnyékát. Hogy végül a diszitmény se hiányozzék, az izletes quodlibetet a háttérben kettős szívárvány szalaga köti gyöngéden össze.

Muzsám! Kedves, hűséges árnyékom, ki természetesen ösztönöd szerint mindig árnyék után kapkods, illuziókat kergetsz. — kívánhatsz-e többet? Egyél, válogass: van módod benne! Hisz ez mind csak árnyék, illuzió, képzelődés. Az minden ez árnyékvilágon! Nem mondja-e az irás, hogy az étel, ital, az újhald . . . mind csak árnyéka a jövődöknek; umbra futurorum? (Zsid. 2. 17.) Árnyékot eszik minden halandó. Csodálatos, hogy némelyik mégis fényleni és nem használni akar.*) Hiába fénylik: annál sötétebb az árnyékoldala. Élete is csak árnyék. „Dies nostri sicut umbra in terra.“ (Paralip. I. 29, 15).

Fénynek árnyéka is mindig vagyott itt lent:
Szemünk csak fátylon át nézheti az Istent.

*) Ez nem a Rábatündér-ünnepély rendező bizottságra vonatkozik.
Szerk.

Még a tűzszlop is, mely a pusztán fénylik,
Sötét oldalával borit reánk éjt itt.

És jó, hogy így van. A nagy világossághoz gyöngék a mi szemünk. Izrael népe nem nézhet Mózes ragyogó arcára, csak akkor, ha befödi homlokát. A félhomály, a helldunkel, melyen egy gothikus templom magas iveri alatt lopva tör át a színes napsugár, jobban emeli a lelket, mint a vakító verőfény. Megtört sugárból képződik a szívárvány; a borongó szürkületben, melyet egy csöndes szobának az ablakfüggöny kölcsönöz, tünde több a hőség. Kevesebb csip a légy, édesebb az ábránd és tisztábban fejlik ki a fogalmazó vájudó ideálja; a saisi fátyol, mely titkokat leplez, a tébolyodástól óvja meg a kíváncsi elmét.

Mikor a Teremtő kimondá a mindenható szót: „Legyen világosság! — ugyanakkor teremté az árnyéket. Ime Thackeray is azt mondja e könyvben, melyet magammal hoztam olvasni, azt mondja, hogy: „Ahol nap süt, ott árnyak is kell lennie.“ Másképp egy félórai siestát sem tudna az ember józúen átszenderegni; egy tárcaalvasmányra való egyveleget sem összegondolni. — Csak hamis az ánglus, hogy mindent kitalál!

A dicsőségnek is van árnyéka. Igaz, hogy míg az élet napja delelő ponton áll, nem látszik az árnyék; de forduljon csak alkonyatra! Akkor úgy nőnek meg hibáid is, mint most itt körültem a laboda és vakkender árnya. Azután beköszönt a barna éj; elalszol; elfelednek.

Talán most is álmos vagy ettől az unalmas tittle-tattle-től. Értem. Digressio nélkül a szellemeskedő eltérés fecsegés is elaltat. Inkább friss dióbelet hámozz, mint nagyon okos cikken rágódjál. A digressio zamatos őszi barack; sovány vaddisznó-szelet mellé csipke-hecsepecs; erdőszéli csalit, mely a monoton értekezés poros országutjáról üde árnyékba édesgeti a figyelmet.

Még a híres Demosthenes is tapasztalá ezt. Egy ízben fensőbb érdekű állami ügyekről szónokolván, észreveszi, hogy a közönség ásítózik, immel-ámmal hallgatja. Akkor az ügyes szónok hirtelen egy kitéréshez folyamodik, tréfás mesére fordítja beszédét, mondván:

„Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy ember, a ki Megara városába akarván utazni, szamarat bérelt és utnak indult. Délájban tikkasztó forróság levén, kissé nyugodni akart a szamar árnyékában. De a szamar gazdája, ki maga is ezt akará tenni, erősen vitatja, hogy ő csak a szamarat adá bérbe, nem pedig árnyékát is. Az utas ellenben pattog, hogy ő a szamarral egyszersmind annak árnyékát is kibérlette.“ — Ekkor Demosthenes rögtön félbeszakítván meséjét, ott hagyta hallgatóit a faképnél. De a nép utját állja és tudni kívánja: mi történt hát tovább, mi lett a porlekedés vége? — „Tehát jobban érdekel benneteket a szamar árnyéka, mint saját életkérdésű ügyetek?“ — kérdé a fölingerült szónok és folytató előbbi fejtegetését. És a publikum feszült figyelemmel kíséri vala. Semmi sem új a nap alatt: ma is ilyen a közönség.

Sok ember pedig olyan, mint a Nagy Sándor lova: retteg, borzad saját árnyékától. Ki nem ismerné az adomát? A Bucefalust senki sem tudta megülni. Próbát tettek vele a legjobb lovagok, katonatisztek: sorba lehajigálta őket. „Apám! — szól most a suhanc Sándor — majd megülöm én ezt a szilaj paripát!“ És megülte. Ugy ment alatta, amint kormányozta. A vad ló egyszerre a legjámborabb állattá változott. Mi történt vele? Sándor észrevette, hogy a saját árnyékától bokroskodik. Ugy fordítá tehát a fejét, hogy árnyékát ne láthassa. Ekkor mondá makedoni Fülöp: „Fiam! neked kicsiny lesz Makedonia!“

Példát, analógiát mondok az életből. Pörge Ferke telivér busmagyar volt ezelőtt. A közönségtől turózott a háta, a sárgafekete szintől megbokrosodott. Ha pedig a mostoha sors holdvilágánál, mely csak egy oldalvást esik vala rá, megpillantá önnön árnyékát a falon, olyan árgyélusos imádságot penderített a németre, Seemanra és a kormányra, hogy bátran ki lehetett volna nyomatni vezércikknek a „Függetlenségbe.“ És most olyan Spisák Marci a mi Ferkénk, hogy akár táncolni lehetne a hátán. Soha nem féktelenkedik, soha ki nem rug. Mi történt vele? Szemébe sütött a nap, amit protectionak, meg sápnak csúfol a rossz világ: nem látja többé a saját árnyékát! Mert ő maga is árnyék lett, árnyék, mely hiven követi urának minden mozdulatát.

És ki róhatná meg e miatt? Nem az-e az árnyék egyik legszebb tulajdonsága, hogy hű kísérő mindaddig, míg derült idő van? Hivebb, mint a barátság és szeretet! Ezek is árnyak, de sokszor eltűnnek, mielőtt az égre felleg borulna, vagy az élet napja leszállana. Hol vannak most a spartai honfiak, kiket midőn a hírnök azzal ijesztene, hogy a perzsa tábor nyilzápóra elhomályosítja a napot, így nyilatkoztak: „Annál jobb, legalább árnyékban harcolunk!“ — ?

Tempora mutantur. Mióta tudjuk, hogy a napot nem az ellenség nyilzápóra, hanem a csavargó hold szokta elhomályosítani; azóta inkább nyugodni, aludni óhajtottunk az árnyékban. Miért is óhajtanók a harcot? Egy szép álom többet ér a sivár valónál. És ha igaz, hogy az alázatosság az erények alapja, tehetünk-e okosabbat, mint az adomabeli cigány, ki nyári meleg időben lefeküdt a fűzfa árnyékába, mondván: „Nem vagyok méltó, hogy a nap rám süssön!“

Lám, még Szent Péter is jól érezte magát az árnyékban, mert mikor a Tábor hegyén fényes felhő árnyékozta meg, felkiáltott: „Uram, jó nekünk itt lennünk!“ De bárcsak minden embernek olyan árnyéka volna, mint az övé volt! Vagy nem azt olvassuk-e a szentírásban, hogy a hivek kirakták betegeiket az ut szélére, ahol Péter elmenendő vala, hogy legalább árnyéka érintse őket? S akit a szent férfi árnyéka megérintett vala, az meggyógyult. — Sok ember árnyéka azonban csak arra való, hogy a gomba, csalán és bürök dusan tenyészszék benne.

Nagy emberek kiváltsága, hogy midőn elköltözködnék is ezen árnyékvilágból, árnyékuk, szellemök, emlékek itt marad. Így mondja egy költő az elhunyt dicső hősről, hogy „lebegve összerengő árnyok a róna fényes délibábjá lett.“ — „Árnyéka az elköltözöttnek! — sohajt föl Kőlcsey — Berzsenyit méltató emlékezésében, — sírod fölött leng az engesztelő szózat!“ Hanem azért ebből nem következik, hogy mindig az a nagy ember, akinek hosszú árnyéka van.

Mert a gnomonika törvényei szerint (melyeket persze Correggio, vagy Rembrandt jobban ismertek, mint én) az árnyék alakja és minősége a tárgy külsőségétől, a világító testhez való helyzetétől, vagy a fény erejétől függ; s gyakran látjuk, hogy a kicsiny tárgynak is óriási árnyéka van, főleg ha azt „alacsony“ helyről éri a világosság.

R.

Gyerekszobából.

M a m a. Pista te rossz fiu, már megint a kis ujjoddal piszkálsz az orrodát!

P i s t i k a. Hát iszen csak nem piszkálhatom a nagy lábujjammal!

A Rábatünder-jósziv-ünnepélyrendező-bizottság programja.

1. A nap ünnepélyes felkelése 4 óra 2 perczkor Cz. Szabó tanár közreműködése mellett. Láttható a Radó-tér csucsán, külön beléptidij nélkül.

2. A Wiedemann-féle nyaraló ritkaságainak megmutatása, (többek között egy nyeletlen kanál, egy ős-Chismadya fején összetört szék roncsai, a főpenseer hajdani csizmahuzója, egy remek kivitelű derejjetelő, egy Bogyó-direktoriumbeli actornek háromhavi étorozata, mely csudálatosképen megevődött, de ki nem fizetődött; egy összeg bugyelláris nélkül, melyben pénz nincsen stb.)

3. Az aranyhalak etetése ostyával és rosszpráddival. Jogában áll mindenkinek megjegyezni, hogy ez nagyszerű. A t. közönség kéretik, hogy az aranyat le ne szedje a halakról, mert Walkernál még a régít sem fizette ki a szépítő bizottság.

4. Auer kioszkja megnyittatik, és a jószivü közönség egyenkint átbocsáttatik rajta. A keresztül utazásról Lasz S. tanár fog írni szellemes tapasztalatokat.

5. Esővarázslás. (A Győri Közlöny a Radótér oszlopának végére vonatik, belőle eső permetez alá.)

6. Csónak-verseny felfordulással. Mentésre felkérített Kovács Sebestyén ur. Előlegesen biztosítani lehet az életet a The Greshamnál.

7. Egy régi pisztolyból diszlövés, kapszlivál és valóságos puskaporral. A hölgyek kéretnek füleiket bedugni, hogy a hatás nagyobb legyen; sikoltás a jószivüség érdekében szivesen vétetik.

8. Nappali fényes kivilágításu vízi ünnepély a Rábán és Rábeczán. Halhorgászati műmutatványok cigánylaponi szakfiak által.

9. Tüzijáték a csónakokban: 3 pakli Neubaer-féle viaszos gyujtónak elsercentése és lobogtatása. A közönség szives lelkesedése kéretik.

10. Állandó villamvilágítás reggel 8 órától este 7-ig. 8 száz faggyugyertyával és több száz petroleumlámpával.

11. A két sétatér különböző pontjain jószivü tündérek fognak a sörös poharakkal szaladgálni. Az árnyék-pavillon előtt szintén egy jószivü hölgy árulja 4 krért a kulcsot és az emléklapot. E helynek gyakori látogatása a jótékony cél érdekében kéretik.

12. Megkeresése és bemutatása azon egyetlen embernek, a ki a Rábatünder-ünnepélyen legjobban mulatott. *)

13. Ingyen foghuzás és köpölyözés egy e célra készített emelvényen. Erre az alkalomra azonban előre kell jelentkezni a fog-köp. bizottságnál, amely száz drb „Élvezetjegy“-et fog kiosztani.

*) Legjobban mulattak rajta azok, a kik csak a lapokból olvasták. Szerk.

Bogát Sepi ultimói.

Bukovay irt a napokban, hogy látogassam meg, mert ebben a vizsgázó világban alig akad egy tisztességes ferbli vis-á-vis-ja. Visszaírtam, hogy most lehetetlen: a papírjaimat rendezem, lejárat szerint kell osztályozni és meghosszabítani.

*

Milyen kegyetlen a sors: a tanítók majálisán óratartót nyertem!

*

Szólak a majálisunkon: Kérnyel, hozzon ide itelt és vizet!

*

A lakótársamra mégis csak ragult rólam valami: megbukott ma a vizgán.

*

A Rábatündérek közé valamennyien beálltunk bizottsági tagoknak, hogy ne kelljen beléptiliját fizetni.

Az ártatlan.

Börtönőr: — Hát maga miért van elítelve 12 évi fogságra?

Rab: — Hát csak azért mert egytől 200 frtot vettem kölcsön!

Börtönőr: — Az lehetetlen! Hisz pénz-kölcsönzésért sem zárnak be.

Rab: — Igen, csak hogy nekem azt a makacs embert előbb agyon kellett ütnöm, mielőtt a pénzt oda adta volna!

Bernát Gazsi Nr. II.

Emlékszem rá, egyszer 68-ban olyan sűrű köd volt, hogy mikor kiléptem az ajtón, beleütöttem a fejemet és betörtem.

*

Az semmi, amit a Hiram Maxi feltalált, én olyan puskát láttam, amelyik nem csak hogy magától lött, hanem ha nem talált, hát utánna lődult az ellenségnek és a tusával fejbekőlogatta.

A házasság életéből.

Első év: Mindenhova együtt mennek, karonfogva, összefülvé, szerelmesen elesevegve.

Második év: Még gyakran együtt mernek, de nappal már nem karonfogva, csak egymás mellett, beszélgetésükben ki-kicsillámlik a kedveskedés.

Harmadik év: Néha még láthatók együtt, de se karonfogva, se egymás mellett, hanem hol a férj elől, hol meg a nő. Csak egy-egy kirakatnál érintkeznek.

Negyedik év: Az együttes séta nagy ritkaság, a feszesség senkinek sem tűnik föl.

Ötödik év: Ki-ki a maga dolga után jár.

Hatodik év: Érdeklődnek egymás kimenetelei iránt. Sejtelen, gyanu, vád, féltreértés napirenden vannak, tarkázva boesánatokkal, heves jelenetekkel és szerelmi furesaságokkal, gyakran válasi tünetek.

Hetedik év: Szerelmi masodvirágzás. Gyengéd banásmód, kölcsönös előzékenység, meglepetések az ünnepekre. Csókok közötti komoly ígérlet a boldogabb jövőre.

Nyolczadik év: Teljes megnyugvás a sorsban, kölcsönös tisztelet és becsülés.

Kilenczedik év: Unalmaskodás.

Tizedik év: Az asszony mindentről lemond, a férj az ur... de ez nem tart soká.

(Tessék folytatni!)

Járom.

Tsörge Adány és Tzompó Miháj tanálkozásaji.

— Én vagyok ám az jószüvü embör nászom.

— Ugyan?

— Hát a múltkor benn vótam a városba osztég éjje 1 órakor gyutott eszömbe hogy a zannyukomat hátbo vágta küvel egy gyiák, osztég fáj neki. Hát bészörgettem az patyikába. Mondok aggyanak egy krajczaré gyiákflastro mot. Hát nagyon mérgees képet vágott az patyikus. Eeere mögsajnátom, mondok „Iszen ne haraguggyék a zur, majd egyyüvök hát érte röggée.“

Szamár és az angol.

Szamárháton ment a barát a szomszed faluba predikálni.

A szamár azonban egészség tekintetében már gyenge lábón állván, az utban kidőlt a barát alatt, felmondta a szolgálatot, azaz megdőglött.

Egy angol utazó ezt látva, így szól a baráthoz:

— No szt-atea, az utolsó kenetet föladata-e neki?

— Nem tehettem, — felel alázatosan a barát — mert angol volt.

Grajsz Salamon Khühürütz Zsigával.

— Hallottam hodj phárbajod volt és shebet vágthak rajthad hátol.

— A hátholshó részem khözepén.

— És azt mondják, hogy bevarrták a sebedet.

— Az igaz, csakhogy én elájoltam magamot oszthán máig she thodom hodj a fhenébe thottak engem a varrómasinába beletenni!?

Riza.

*Szép leány vagy, annyit mondhatok
Nagy kék szemed ragyog mint az ég;
Pusztád is van, rajta birka sok;
Mit aprítom tejbe: tellenék.*

*S nekem még se kellesz oh leány!
Nem kell pusztád, birkád s kék szemed
Mert szivedben van szörnyü hiány,
Feltünőbb mint drága ékszered!*

*Tudni vágyol, hogy mi? jó, tehát
Ugy titokban megsugom neked:
Ég szemed felejtse csillagát,
S „tisztet“ szeresd, ne a „tisztetek“.*

Freystádtl Arthur.

Huszár és a hold.

Épen tölt hold volt. De a huszárkáplár is elment a koresmába, hogy magába egy kis jó boroeskát tölögessen.

Töltögetett is magába eleget, mert mikor ugy éjféltájban a töltögetést elvégezte, a föld ugyanesak ingott a lába alatt.

Kimenvén a koresmából, a hold egész teljes fényében ragyogott rá.

A huszár ezt meglátva, azt gondolta, hogy ötet nézi, s mintegy csufolódásnak vette.

Csipőre tette hát kezét s hogy a holdnak adósa ne maradjon, így szólt a holdhoz:

— Passogj csak passogj! — Azért én mégis különb ember vagyok mint te. Mert te csak egy hónapban egyszer, én pedig minden nap megtelek.

Érdekes lelet.

CAPO.
STAS.ANTI.E SSE.BESTI
ENIM.RE.A
NOE.
EGI.LETIBAL.B.
AN.AFAR.
SANGONE.GES.
CIVIL.AGOS.
VIR.A.DATI.
G.MVLL.
AT.T.AC

Találta Nanki-Poo a chinai köfal omladéka között.

Tromf.

A.: Uram, ön ezentul előttem erkölcsileg halott!
B.: S ön előttem erkölcsileg még nem született!

Vendéglőben.

— Hozzon sört!
— Pohárral vagy kriglivel?
— Kriglivel, de csak egy snittet.

Don Gitáros gitároz.

Remtörténeti vig tragédia.

A győri gázvilágítás mellett eljátszódik 12 képben, gáz és kép nélkül gitározza.

»Isten veled Jutka, szívemnek szerelme,
Hi a kötelesség kegyetlen kegyelme.
Te csak menj seperni tapétás szobákat,
Én megyek pucolni emberi pofákat.»

Szólt Hersegi borbély szíve Jutkáéhoz,
Ki neki esténként esőket, ludmáját hoz,
S elváltak. De előbb fogadták szent szóra,
Hogy hat óra tájban jönnek a korszóra.

Győrnek városára most is úgy mint előbb,
Ráveté az éjjel barna köpönyegét.
Bömböl a szél szörnyen, az eső megered,
Lélek sincs az utczán, csak Buczkó didereg.

Átkozza keményen a fellegi árnyat
Mely utját bevágta szende holdsugárnak.
Mivel a hold előtt, ha felhő nem volna,
Győrnek városában világosság volna.

De nincsen zimankós, fergeteges idő
Hersegi Jónásnak, ki loholva itt jő.
Mit neki a szélvész, sötétség és hideg —
Jutkáéért lánghal szíven minden ideg.

— Tollrági tanácsos sportsmann-termetével
Gyöngyöző homlokkal hivatalban lépdél;
Számít nagy kiadást, tömérdek bevételt —
De most indul haza, hisz az óra bételt.

Óvatosan lépdél korszói sötétben,
Hát Hersegi Jónás szíve, nagy tüzeben
Azt gondolva, Jutka: csak szeme szöktében
Nyakába esik és czuppoghatja képen.

»Sehonnai bitang, haramia fajta!
Riad Tollrági ur, s botja pufog rajta.
»Az ember képére, mint a légy, rámászik.
Nesze esők, hogyha kell, nesze itt a másik.»

Hersegi sem veszi a dolgot tréfára,
S izgatva bordáját a esők busás ára,
Rengeteg futásnak indul hosszú lábbal . . .
Utána Tollrági sáron gödrön által.

Mint ha agár kerget hősleg futó nyulat:
Ragadja Tollrágit az erős indulat;
Üldözi Hersegit — már-már be is éri,
S jó somfa-fütykösét nagy ütésre méri.

Ah, de istentelen, átkozott sötétje!
Ép akkor botlik meg a vízvezetékbe,
S mint egy lábas gömböc, a földhöz ütődve,
Elterül és orrát . . . betöri a kőbe.

Megdagadt orrot és vörös-kék bordákat
Tollrági, Hersegi hün borogatának,
S levonták belőle e böles tanulságot:
Szabad királyi Győr — **több világosságot.**

G. SZT.

Hol borotválkozik?

- Hol borotváltatja magát!
- Én a Takács borbélynál.
- No én az arczomon borotváltatom magamat.

A keszkenő titka.

*Szól a zene, folyik a táncz; Teszi is a szépet Kálmán
Irma nagysám be jól mulat. Irma nagysám irul-pirul,
Egy valami: az erős láncz Ugy eltánczól ifja karján
Mellé fűzte Kálmán urat. Hogy viz csurog arczáiról.*

*Törüli is gyakran arczát
Lohad szép arcz leve tőle,
De nagy a baj; arcza helyett
Piros lett a keszkenője.*

Freystädtl Arthur.

Aszondom Benedek szottyantásai.

aszondom, hogy én csak
rendes ember vagyok:
pont 8 kor kelek, pont
10 kor iszom a másod-
dik litert; pont 2 órára
berugok, pont 4 kor ki-
dobnak a kocsmából.

*

Aszondom, hogy azt
a Józsv-ünnepet jobb lett
volna a Szőlőkertben
tartani. Venyigetündér

szebben hangzik mint Rábatündér, — ennek olyan vizes
ize van.

*

Aszondom, hogy arra a népünnepélyre egy bor-
kóstoló-bizottságot is kellett volna állítani. Elnök, ülnök
és dülök szívesen lettem volna.

Garabonciás Diák muzeumából.

T ez — — — — — urnak
Győr be telekiuteza — szám
Csis mazija és susztér kucsmáros ur
usu pusta győr győr 1888.

tisztöltesalád meg irum huyén váczun vagyuk tisztöl
löm ak edves kisasszunt mariskát és meg irum huy
énnekém najunjun jul mégy negyven furintum van fize-
tísem égy pestmégye vácz Hullnapre és nekém najun
jul mégy najmanur nál vagyuk gyárbafovigyázu maraduk
Kandal Bernát CZugráz pestmégye vácz vácz

Kedves kisasszony Amália!

Most már igen türelmetlen vagyok kegyed iránt miután azt hallettam, hogy kegyed már Rátótól haza utazott s ki kell jelen-
tenem azt is ked: kisasszony hogy kegyed igen kevés igényt tart
rólam, de mégis miután beakarom bizonyítani mind fiatal ember,
hogy sokkal is előzékenyebb mint egy nő.) Még is vagyok bator
kegyed színe elé pár soraimat intézni miszerint a kegyed ittléte-
kor annyi bator ságot nem merészelttem venni, hogy én ugy ke-
gyed iránt kitértem volna. I ször is kegyednek k: kisasszony a
mit említettem hogy valamit akarnék mondani, de most, most már
a szívemen nem tudom hordozni és kideritem pár soraim iránt.
Tehát en kegyedet csak is arra akartam felhívni, hogy vajjon-e
kegyed én hozzám jönni — vagy nem.)

Én részemről ugyan igen szeretném, hogy ha kegyeddel boldogságomat elnyerhetném s ha a dolog sikerülne, mert nálam minden az a feltett szándékom volt, hogy ked: kisasszonyt ezen szavakra felhívom, de nem sikerült sehol.

S közé teszem azt is k. kisasszony, a mikép említette, hogy ha kegyed haza mén azonnal választ, de biz még idáig a ki nem válaszolt az volt kegyed. De az még mit sem tesz, csak arra az egyre vagyok bator felhívni kedv. kisasszonyt, s irántam sértve ne érezze magát, miután ekkép kozkázttatom szavamát s ennyi felhívásra kényszeritem kegyedet, hogy csak is ezentúl arra tenné meg a választ, a mit én ugy kecségtetve ezen girbe görbe vonalaimra érdekel.) Együttal azt is nyilvánítom, a Janka vasárnap ment el Rátótra és hétfőn ment még el tovább.) Ujság nálunk nálam nincs, minyáunk egészséges. Maradok mind jó akarója

Isten önökkel *Liedlmayer Pál.*

Várva választ

Még egy megjegyezni valóm is lenne, hogy kegyed; ezen szavakat mondaná, hogy én »Liedlmayer« kegyedet valóban szretem és kegyeddel akarnám boldogságomat iránt elnyerni.) S még is azt is nyilvánítom hogy ha 20-án berukkolok, akkor kegyedet én szerencsétetem. Vagy pedig visszajövet minden bizonnal s s még csak akkor beszélünk meg mindent.) De azért az egyre fejkérem ked. kisassz. hogy ha jól mulat rólam el ne felejkézzék.) Minálunk most szombaton igen jól mulattak, de mi tölünk senki el nem ment. — S még azt az egyet sajnálom hogy kegyednek azt a Rátóti színházból részt nem vevén,) igen kitünően jótszot-tak a Betyár kendőivel, én is ott voltam csak saját egyedül.) Ugyan irni vallóm sok volna csak most jelenleg többet nem merek, nincs még annyi merészletem, ha csak később kegyed többet meg nem enged. Ujból maradok

Tisztelője és esökölója Liedlmayer.

Bizony mar jobb szeretném ha azt irhatnám mint férjed, hanem reméylem a jó Istentől.

Szerkesztői üzenetek.

Nanki-Poo. Hely-

ben. A nagy figyelemmel irt dolgozatból látjuk hogy ön törekvő fiatal ember, miért is bővebben felelünk: Az adomák régiek, ismertek, tehát számba nem jöhetnek. A Tükördarabok homályosak, nem esillognak-villognak; némi humor van ugyan benne, de ez igen gyenge. A két verseeske közül az elsőben nincs meglepő fordulat, a mi az ilyenmü versikéknél elengedhetetlen, a második sikerültebb, közöljük is. Az »Érdekes lelet« szintén jönni fog. Üdv! — **K. M. hely-**

ben. Lapunk mult számának 6. oldalán a »vezérezikk« 12.

szórának végéről e szócika »sem« kimaradt, ezt különben minden józan olvasónk észrevette. — A többi kéziratról jövő számunkban felelünk.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

GÁRDONYI GÉZA.

GALANTAI BERNÁT

könyvkereskedő Győrött, Kazinczy-utca 18. sz. a.

ajánlja a nagyérdemü közönségnek becses figyelmébe dúsan s minden igényeknek megfelelően felszerelt

könyv-, papir-, rajz- és írószer-kereskedését.

Elfogad megrendeléseket mindennemü bel- és külföldi műre, hangjegyekre, folyóiratok és divatlapokra az eredeti árban, valamint mindennemü nyomtatványokra is.

Felhívom egyuttal a n. é. közönség figyelmét a következő igen érdekes és olcsó művekre:

Dr. Dallos József. A kath. kultusz két kötet füzve egészen új 1886. bolti ár 5 frt	most 2 frt — kr.
Huszár Károly. Oswald atya 1883. bolti ár 3 frt	„ 1 „ — „
„ „ „ „ Egyházi beszédek VIII. évf. b. ár 3 frt	„ 1 „ — „
„ „ „ „ Bibliái történet. 2 kötet b. ár 4 frt	„ 1 „ 20 „
Havi közlöny az elméleti és gyakorlati lelképásztorság köréből 1886. és 1887. évfolyam á 4 frt	„ 1 „ 50 „
Szinnyei József. Komárom 1848—1849-ben napló-jegyzetek, bolti ár 4 frt	„ 2 „ — „
Dr. Herezechy Mór. A nő physikai és szellemi természet, bolti ár 2 frt	„ 1 „ — „
Wahot Imre. Emlékiratai és Petőfi Sándor emlékezete 1880. 2 kötet bolti ár 4 frt	„ 1 „ — „
Magyar Lexikon új	„ — „ 20 „

Ódon-zeneművek nagy választékban,

Kölcsönkönyvtár, havi díj 40 kr.

A legjobb

SZIVARKA-PAPIROS

a valódi

LE HOUBLON

francia gyártmány

CAWLEY HENRY-től Parisban.

Utánzástól óvakodni kell!

Ezen papiros **Dr. Pohl J. J., Ludvig E., Dr. Lippmann E.** urak, mint a bécsi egyetem vegytani tanárai által a legjobban ajánlatik és pedig kitünő minősége, tisztasága miatt, továbbá mert ezen papirosba semmiféle egészségnek ártalmas anyagok nincsenek keverve.

Cawley & Henry
Frac 22 de Brème
COULE FABRIQUÉS

FAC-SIMILE DE L'ETIQUETTE 17, rue Béranger, à PARIS

— Ugyan jó hogy találkoznak s nem tudnál nekem valami igen szép és tartós padló-viaszt ajánlani.

— Dehogy nem barátom, eredj a „Zechmeister K. és Fia“ céghez, van annál nagyszerű, gyorsan száradó viasz, amitől tükörré válik a padló. Csudálom, hogy ezt eddig nem tudtad, hiszen valamennyi szobapadló-viasz között a Zechmeister K. és Fia-féle a legjobb és legelterjedtebb.

— Aztán miért?

— Mert tiszta méhviaszból van készítve, leggyorsabban szárad, legfényesebb, legtartósabb és könnyű vele bálni.

— Nem drága?

— Dehogy drága barátom: 1 kiló viasszal 20 négyszögméternyi termet lehet bevonni, szobához meg pláne kevés kell belőle. De az ára?

— Csak 1 frt 50 kr. egy kiló meg 1 frt 80 kr.

— No ez valóban olcsó és bizonyosan felülmulja azokat a külföldi szobapomádékat, hanem hol az üzlet, mert tudod, nem igen vagyok itt ismerős.

— A készítőknél: Zechmeister K. és Fia Győr, felső Duna-utca 13. sz.

— Fogadd hálámat, még ha zivatar dübörögne is, de elmegyek, és veszek.

Forti-féle sebtapaszról.

Ezen általános, kitünőnek elismert gyógytápasz rendkívüli gyogyereje, oszlató, érlelő s fájdalomcsillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszersmind gyökeres gyógyulást eszközöl különféle bajokban. Ily bajok a torokgyulladás, legesőhurut, bőrkés barnaság, hártásgyík (Croup, Angina), mindennemű megsértések, harapás, szuras, vágás vagy égés által támadható sebek, megforraszás, darázs- vagy méhszurások, bujasenyves és egyéb konok fekélyek, zuzódások (contusiók) meglepő gyors lyes sebészi műtét mellőzésével — egyedül ezen jeles sebtapasz használata által menekült meg. A fülnyílás, nemkülönben a torok-mondolák gyulladásánál hathatós szolgálatot tesz. — Hólyagtápasz vagy mustárlisztből horogtatások után használva méltán valóságos enyhítőszernek nevezhető, minthogy nem csupán enyhítést szerez, hanem mivel inkább a beteget kínos fájdalmaitól azonnal tökéletesen megszabadítja. Végre a testbe teljesen belemélyedt bármilyen szálka, darázs vagy méh fullánkja csupán ezen tápasznak rövid idejű használata folytán annyira előtűnik, hogy aztán a testből közönségesen szabad kézzel, sebészi műtét s fájdalom nélkül, könnyen kihuzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik. **A csomagok ára: a kisebbiknek 50 kr., a nagyobbaknak 1 frt,** használati utasítással együtt. Postán küldve 20 krral több.

fájdalomcsillapítással, — rögzött daganatok, gümők, tályogok (fogtályog is), pokolvar (carbunculus, pustula maligna), megkeményedések, genyedések, vérkelek, minden mirigybetegségek, görvélyes fekélyek, fagydaganat, ujjféreg, körömfolyás, körömméreg, vadhus, tagszives, esontszú, kifeszamítás és megrándulások, helyi esz, továbbá a szülés utáni lábsébek és daganatok, fájós, fekélyezett, vagy már genyes női mell. — sok nő már csirában velt emlékráktól — a különben elkerülhetetlen életvesztéstől — a különben elkerülhetetlen életvesztéstől.

A száz meg száz köszönőlevél közül közlünk egyet: mindenki megítélheti, hogy ez nem aféle gyártott reklámlevél, amelyeket gyakran olvashat az ember: Tekintetes ur! Mélyen tisztelt férfi! Ön nagybecsű és a szenvedő emberiségnek oly kiszámíthatatlan előnyt biztosított tapaszát megkaptam, sietek Önt tudatni, mikép Prager Béla nagy-kanizsai gyógyszerész ural a tapasz árulása végett értekeztem, ki is hajlandónak nyilatkozott a bizományosságát elvállalni, szerintem lehetséges volna azt neki azonnal küldeni és vele üzleti összeköttetést nyitni. — ezt annál inkább is kívánom, mert ott — hiszem, hogy nagyobb kelendőségnek fog örüdeni, mert igazán megvallva, e tapasz megbecsülhetlen oly házi kincs, melyet mint nélkülözhetlent, mindenki háznál tarthat, én már számosak baján ennek segélyével zegitettem, a számosak közül csak ezt említem fel:

Az eszterengyei biróné alig 3 hetes csecsemőjét a halál elragadta, a különben jól táplált anya emlőiben a tej gyulladást idézve elő, már e szegény anya negyed napra oly lázas állapotba jött, hogy sem éjjel, sem nappal egy perczet sem volt képes nyugodni, már-már a kétségbeesés örvényének szélén állt, midőn esetlegesen a sors házához vitt, hol értesíttem e borzasztó fájdalomról, szóval e kínos állapotról meggyőződtem, eszembe jutott Önnek tapasza, férjével azonnal Kanizsára rándultam, a szenvedő asszony részére a tapaszt megvettem, azt rögtön kiküldöttem, utasításom folytán azt felrakták éz képzelje el a hallatlan eredményt, a nő még azon éjjel több óráig aludt és harmadnapra már csak az anyai emlőn a gyulladásnak homályos jelei láttattak, így e szegény nő az Ön kitünő tapasza folytán nemeszk a borzasztó szenvedéstől, de attól is, hogy a nő egyik kellemékségét képező emlője kifakadástól, ezzel a kisebbbedéstől megmentetett.

Volt eset egy igen tisztelt és becsült urháznál, hol szinte a nő bal kezén sérülést kapott, — a gyulladást az orvosi segély nemhogy eloszlatta volna, sőt az a seb tovaterjedése és erősebb gyulladása által mindig nagyobb és nagyobb aggodalmat idézett elő, míg végre az Ön tapasza itt is a legnathatósabban működött, a gyulladást s ezzel a lázt is eloszlatla: nálam igen természetes, hogy folyton a háznál készen van, mihelet elfogy, azonnal más rendeltek, természetes, hogy többnyire a szenvedők közt osztatik ki, kik nem tudják elegendőleg a jótékonyt megköszönni. Tisztelettel maradván a tekintetes urnak kész szolgálója, Nagy-Kanizsa, 1876. június 17-én. **Kovács szolgabíró,** s. k.

Központi küldeményező raktár Budapesten: Török József gyógyszerész urnál, király-utca 12. sz. Továbbá kapható vidéken minden nagyobb város gyógyszerész urnál. Győrött: Stirling Károly, Lippoczy M., Mehlschmidt József gyógyszerész urnál. Ezen kitünő hatásu, nem eléggé ajánlható gyógyszer készítője Forti László, Bpest, I. Nádor-utca 1. sz.